

Sărmanii

Samoila

Angoasa febrilă a pus stăpânire
Pe oameni de gând spânzurați,
Să își găsească dorita ieșire
Din starea năucă de condamnați.

Te uiți la ei cu multă milă,
Că n-au mâncat de-atâtea zile,
Cum se târăsc, ca antica reptilă,
Visând la zborul de acvile.

Cu greu adună ei bănuțul
Ce-aduce siguranța la copii,
La mall, împing timid căruțul,
Aproape gol și fără jucării.

În ochii lor se vede mielul
Ce-așteaptă blând cuțitul
Să i se deseneze fin tighelul
Ce-l face frate cu infinitul.

Decât să știe că există
Ca masă de manevră și trișat,
Aleg o altă cale, și insistă,
Dacă din asta au de învățat.

Ce fi-va-n viitor, e anti-viață,
Că, pentru ei, prezentul e avar,
Puterea existentă nu-i răsfată,
Îi ține pentru voturi și inventar.